

Edukacja przedszkolna

Rozwijanie logicznego myślenia u dzieci w wieku
przedszkolnym

Opracowanie

Rada pedagogiczna Publicznego Przedszkola nr 7 im. Pszczółki Mai w Pile

Lidia Wójciak, Bożena Mielka, Teresa Soja, Ewa Filipiak,
Magdalena Jama, Jagoda Spek, Małgorzata Starzyńska,
Anna Brzezińska (Lewandowska)

Piła 2017

Autorzy:

mgr Lidia Wójciak

mgr Bożena Mielka

mgr Teresa Soja

mgr Ewa Filipiak

mgr Magdalena Jama

mgr Jagoda Spek

Małgorzata Starzyńska

mgr Anna Brzezińska (Lewandowska)

Konsultacja metodyczna:

nauczyciele doradcy wychowania przedszkolnego:

mgr Anita Kępińska

mgr Maria Jolanta Małek

dyrektor przedszkola – mgr Lidia Wójciak

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI	3
WSTĘP	4
GRA W SZACHY JAKO NARZĘDZIE STYMULUJĄCE ROZWÓJ INTELEKTUALNY I EMOCJONALNY DZIECKA	5
JAK ROZWIJAĆ U DZIECI LOGICZNE MYŚLENIE?	11
SCENARIUSZE ZAJEĆ KOLEŻEŃSKICH	14
SCENARIUSZE ZAJEĆ OTWARTYCH DLA RODZICÓW	31
LITERATURA.....	41

WSTĘP

Rozwijanie logicznego myślenia u dzieci w wieku przedszkolnym jest kluczowym dla ich prawidłowego rozwoju oraz przygotowania w dorosłość. Warto w tym okresie wykorzystać szybkie tempo rozwoju dzieci i ich ciekawość świata w organizowaniu procesu edukacyjnego, co z kolei umożliwi im osiągnięcie sukcesu edukacyjnego.

W wieku przedszkolnym dzieci wyrażają potrzebę rozwijania strategicznego myślenia, w tym analizowanie problemu i szukanie drogi rozwiązania go. Rozwijając logiczne myślenie kształtujemy u nich umiejętność efektywnego uczenia się. Należy zatem dopasować proces edukacyjny do potrzeb i możliwości dzieci. To jednak wymaga od nauczyciela wykorzystania odpowiednich metod pracy. Podstawową metodą pracy w przedszkolu jest zabawa, w której stwarzamy dzieciom możliwość samorealizacji, odkrywanie świata i własnych możliwości. Te czynniki powinien wziąć pod uwagę każdy nauczyciel organizujący proces edukacyjny dzieci w wieku przedszkolnym. Dobrze zorganizowana zabawa daje dzieciom możliwość rozwijania kreatywnego myślenia, planowania swojej pracy i nabywania poczucia sprawstwa. To właśnie dzieciństwo jest najlepszym momentem wprowadzania dziecka w społeczeństwo oraz uczenia go skutecznego radzenia sobie w rozwiązywaniu problemów.

Niniejsza publikacja jest próbą szukania rozwiązań edukacyjnych pozwalających nauczycielom działać w wyżej opisany sposób. Wskazujemy tu ciekawe propozycje zabaw i zajęć prowadzonych przez naszych nauczycieli, w tym szczególnie są to zabawy fundamentalne, a więc takie, które dają dzieciom fundament do dalszego działania prowadząc tym samym do twórczej aktywności w poznawaniu świata.

Lidia Wójciak

GRA W SZACHY JAKO NARZĘDZIE STYMULUJĄCE ROZWÓJ INTELEKTUALNY I EMOCJONALNY DZIECKA

Wpływ szachów na psychikę oraz kształtowanie osobowości dzieci i młodzieży.

Jak mawiał arcymistrz Emanuel Lasker, „szachy uczą samodzielności myślenia”, a tym samym stymulują kreatywność młodych ludzi i motywują do samodzielnej pracy. Dyscyplina ta rozwija takie cechy jak opanowanie, koncentracja, determinacja, cierpliwość, wytrwałość, odwaga. Uczy radzenia sobie ze stresem i zmęczeniem, skutecznego działania pod presją, nie poddawania się nawet w najtrudniejszej sytuacji.

Trening szachowy kształtuje wolę walki i zwycięstwa, co jest szczególnie ważne dla dzieci, które np. ze względów zdrowotnych nie mogą uprawiać innych dyscyplin sportu. Gra w szachy uczy zdrowej rywalizacji, postępowania według zasad *fair play* i szacunku wobec przeciwnika. W szachach nie ma miejsca na brutalność, wyzwiska i wulgaryzmy, negatywne zachowania, w które obfituje każde przybłokowe podwórko i boisko.

Młody szachista uczy się także nawiązywania i utrzymywania dobrych, przyjacielskich kontaktów z ludźmi, często z całego świata.

Szachy wpływają na rozwój psychiczny i intelektualny dziecka:

1. Rozwój zainteresowań – dziecko poznaje nową dyscyplinę, której istotą jest samodzielne, logiczne rozumowanie, łączące poszczególne elementy wiedzy w jedną harmonijną całość.
2. Aktywność twórcza – specyfika gry w szachy wyklucza odtwórcze traktowanie tego zagadnienia. Wszelkie próby bezmyślnego naśladownictwa skazane są na niepowodzenie. Dziecko samo kreuje wydarzenia na szachownicy i ponosi za nie odpowiedzialność.
3. Rozwijanie pamięci i uwagi – „główną umiejętnością w szachach jest zdolność zreasumowania każdej pozycji w sposób dynamiczny, w kategoriach najważniejszych jej elementów. Cała szachownica zostaje ukształtowana w przestrzenno-czasową postać, czyli wzorzec”. Towarzyszy temu rozwój wyobraźni wzrokowej i koncentracji.
4. Myślenie logiczno-wyobrażeniowe – ludzie myślą czasami za pomocą wyobrażeń, które są obrazami psychicznymi rzeczywistych doznań zmysłowych. Najmocniejszą stroną większości ludzi zdaje się być wyobraźnia wzrokowa i ten właśnie rodzaj myślenia najpełniej rozwija gra szachowa.

5. Rozwój pozytywnych sfer osobowości – szachy wykształcają poczucie obiektywizmu, uznawanie prawd innych ludzi, uczyć tolerancji i reakcji na niepowodzenia.
6. Konsekwencja i wytrwałość w działaniu – dzieci mające styczność z szachami, zupełnie inaczej podchodzą do porażek. Zazwyczaj ponownie starają się rozwiązać określony problem i czynią to aż do skutku. Ich rówieśnicy natomiast, bądź rezygnują z wykonania zadania, bądź też obniżają sobie skalę trudności.
7. Aspekty wychowawcze – można je rozpatrywać w kategoriach kary i nagrody. Czymże innym jak nie karą jest przegrana? W dodatku wymierzona natychmiast i adekwatnie do czynu. To samo można powiedzieć o nagrodzie, jaką bez wątpienia jest dla młodego człowieka zwycięstwo, odniesione siłą własnego umysłu.

Szachy są grą dla ludzi w każdym wieku.

- Można nauczyć się grać w szachy każdym wieku. W odróżnieniu od wielu innych sportów, nigdy nie trzeba się wycofywać.
- Ponadto wiek także nie jest istotnym czynnikiem, kiedy patrzysz na przeciwnika – młody może grać ze starym i stary może grać z młodym. Słowem: bez względu na wiek możesz zajmować się szachami. Pamiętaj! Do szachów nie jesteś nigdy ani za stary ani za młody.
- Dzieci już w wieku 4-5 zaczynają się bawić szachami, a następnie uczą się grać coraz lepiej w tę królewską grę w wieku lat 6-7. Najstarsi, którzy grywają w szachy mają nawet po 80, 90 czy nawet 100 lat.

Szachy rozwijają pamięć.

- Tak więc dzięki szachom można także nauczyć się rozpoznawania wielu różnorodnych wzorców (układów bierek) jak i zapamiętywać długie warianty.
- Jest to dobra rozgrywka w której także można gimnastykować swoją pamięć, aby mogła nam ułatwiać dobre funkcjonowanie.

Szachy polepszają koncentrację.

- Podczas gry trzeba być skoncentrowanym tylko na jednym celu – zamiatowaniu i staniu się zwycięzcą.
- Odpowiednio wysoka oraz długotrwała koncentracja jest niezbędna jeśli chcemy odnosić sukcesy z silniejszymi od nas zawodnikami.
- Dzięki wielu ćwiczeniom oraz sprawdzianom można stale polepszać koncentrację, tak aby w krytycznych chwilach zachować zimną krew.

Szachy uczą niezależności.

- Tylko ten, kto samodzielnie będzie potrafił oceniać to co się dzieje i co może się wydarzyć może być dobrym szachistą.
- Dzięki dobrym ruchom przeciwnika jesteśmy zmuszani podejmować ważne decyzje mające wpływ na dalsze wydarzenia na szachownicy.
- Należy starać się samodzielnie oceniać różne pozycje oraz możliwości, które kryją się w tym miniaturowym schemacie wojny.
- Jakość ruchów jest dyktowany tylko przez własną ocenę gracza. Im lepsze, tym szanse na wygraną wzrastają.

Szachy rozwijają zdolność przewidywania konsekwencji działań.

- Z uwagi na to, że w szachach uczestniczą dwaj gracze i dwa przeciwne wojska, więc można powiedzieć, iż uczą one niejako patrzeć na obie strony ulicy zanim się ją przejdzie.
- Bez rozwijania umiejętności przewidywania tego co się może wydarzyć, dobry szachista nie będzie mógł wybrać najlepszej kontynuacji gry.
- W życiu także próbujemy przewidywać to co się stanie i później obserwujemy konsekwencje naszych działań – tak samo jak w szachach.

Szachy inspirują, dają motywację.

- Zachęcają do poszukiwania najlepszego ruchu, najlepszego planu i najpiękniejszej kontynuacji spośród nieskończonych możliwości.
- Zachęcają ponadto, aby wiecznie mierzyć w kierunku postępu, zawsze zmierzając do tego, aby zapalić znicz chwały i zwycięstwa.
- Szachista, który „czuje szachy” i dostrzega ich wewnętrzne piękno (często niewidoczne dla tych, którzy nie mieli okazji bliżej im się przyjrzeć) będzie często zachwycał się tym jakie niesamowite motywy występują w różnych partiach czy chociażby pozycjach.
- Tak samo jak dobry film – szachy również mogą nas inspirować i dawać motywację, aby nadal pracować na sukces!

Szachy pokazują, iż sukces wymaga ciężkiej pracy.

- Jak już pewnie wiemy sukces wymaga wysiłku oraz pracy. Im więcej pracujemy, tym lepsi się stajemy.
- Powinniśmy ponadto być przygotowani na porażki i uczyć się na błędach. Jeden z największych geniuszy szachowych Capablanca, powiedział:

- „Możesz nauczyć się znacznie więcej z partii, którą przegrałeś, aniżeli z tej, którą wygrałeś. Musisz przegrać setki partii zanim staniesz się dobrym graczem”. Nikt nie stał się mistrzem w ciągu miesiąca czy roku: zwykle potrzeba na to kilkunastu lat ciężkiej pracy.
- Niemniej chcąc odnosić sukcesy trzeba wytrwale i efektywnie pracować. W końcu słynne powiedzenie „trening czyni mistrza” nie zostało wymyślone przypadkiem.

Szachy i nauka.

- Królewska gra może być traktowana także jako nauka.
- Szachy rozwijają naukowy sposób myślenia.
- Podczas grania, generujemy różne warianty w naszym umyśle. Ponadto przeszukujemy nowe idee, próbujemy przewidzieć ich następstwa czy też zinterpretować zaskakujące odkrycia. Decydujemy na podstawie hipotezy, a następnie wykonujemy ruch i sprawdzamy go.
- Dokładnie tak samo jak inni naukowcy w swoich dziedzinach. Bez względu czy jest to matematyka, biologia czy fizyka, to trzeba najpierw postawić hipotezę, następnie ją zweryfikować, a na końcu wyciągnąć odpowiednie wnioski.
- Taki proces zwykle gwarantuje sukces – także w szachach!

Szachy i technologia.

- Co robią gracze podczas gry? Tak jak komputery są oni zaangażowani w poszukiwanie coraz to lepszego ruchu w ograniczonym czasie do namysłu. Również komputera używamy jako narzędzia do nauki szachów.
- Obecnie są nowe technologie wykorzystywane do tego, aby ułatwić graczom rozgrywanie partii szachów czy też programy umożliwiające ich odtwarzanie bądź analizowanie.
- Szachy są jedną z nielicznych gier, które można rozgrywać nie widząc na żywo przeciwnika i będąc
- tysiące kilometrów (tych wirtualnych czy też realnych) od siebie!

Szachy i sztuka.

- Szachy bywają definiowane różnie. Nie da się jednak szachów zaklasyfikować do jednej grupy, gdyż ich bogactwo jest dość znaczne.
- Niekiedy jednak definiuje się je jako sztukę pojawiającą się w formie rozgrywki (gry). Jeżeli myślimy, iż nigdy nie będziemy mogli zostać artystą, to szachy stale udowadniają nam, iż się mylimy.

- Szachy bowiem pomagają nam uaktywnić naszego wewnętrznego artystę, aby się ujawnił w procesie gry. Ponadto nasza wyobraźnia (odpowiednio zmobilizowana do pracy) będzie pędzić jak dziki zwierz z nieskończonymi możliwościami po wszystkich 64 polach.
- Będziemy także w naszych umysłach malowali obrazy idealnych pozycji, które chcemy osiągnąć czy też idealnych miejsc dla naszych żołnierzy.
- Jako szachowy artysta mamy bowiem coś takiego jak oryginalny styl i naszą niepowtarzalną osobowość, która będzie odbijała się w naszej grze.

Szachy i psychologia.

- Szachy są testem opanowania, spokoju, nerwów, siły woli jak i koncentracji.
- Zwiększają nasze zdolności interakcji z innymi ludźmi.
- Ponadto sprawdzają naszą postawę sportową w sytuacji konkurencyjnego środowiska. Wygrywanie w warunkach, gdy każdy chce wygrywać, a wygrywają jedynie najlepsi... wcale nie jest takie łatwe jak się wydaje. Jeśli damy się ponieść impulsom czy też załamamy się porażką, wówczas będzie bardzo trudno rozgrywać kolejne partie na najwyższym poziomie.
- Ponadto możemy także mieć trudności w opanowaniu i koncentracji, gdy sytuacja na szachownicy będzie trudna.
- Kto jest w stanie grać możliwie najlepiej, gdy widmo porażki stale zagląda w oczy? To potrafią ci, którzy włożyli dużo pracy i wysiłku, aby tę umiejętność rozwinąć zachowywania zimnej krwi w trudnych i niesprzyjających warunkach. A czy ty też potrafisz?

Szachy polepszają (ułatwiają) pracę w szkole oraz zdobywanie dobrych stopni.

- Znaczna liczba badań stale udowadnia, iż dzieciaki osiągają wysoki poziom czytania, poziom matematyczny i ogólnie większe zdolności uczenia jako rezultat grania w szachy.
- Z uwagi na powody wyżej uwzględnione jak i inne, grający w szachy dzieciaki lepiej wypadają w szkole i dlatego mają większe szanse na powodzenie w życiu.
- Najciekawsze może być to, że zmiany są na tyle niesamowite, że szachiści uzyskują nawet lepsze wyniki w testach z matematyki aniżeli ich rówieśnicy, którzy się zajmowali wyłącznie matematyką!
- Być może właśnie wytrwałość w dążeniu do celu pozwala na przenoszenie sukcesów na szachownicy... na sukcesy życiowe?

- Z pewnością jednak szachy mogą pomagać młodym i nieco starszym uczniom w tym, aby przynosili do domu coraz lepsze stopnie, jednocześnie rozwijając umiejętności ważne w życiu.

Szachy są przede wszystkim świetną zabawą.

- Należy podkreślić, że szachy nie są jedną z wielu prostych gier planszowych. Niemal żadna partia szachowa nie powtarza się, co oznacza, że mamy możliwość tworzyć coraz to nowe idee w każdej z nich.
- Ponadto dzięki niezliczonym możliwościom mamy gwarancję, że nigdy nam się nie znudzi. Dlaczego? Otóż jest tak, ponieważ zawsze mamy wiele nieznanych i dotąd niezbadanych ścieżek przed sobą.
- Tak więc mamy miliony okazji, aby zobaczyć i przekonać się, co tym razem będzie przed nami.
- W każdej grze jesteśmy dowódcą i generałem armii, a prócz tego sami decydujemy o przeznaczeniu naszych żołnierzy.

Można ich poświęcać, wymieniać, związać, łapać na widelki, tracić, bronić... lub też rozkazać im przełamać bariery i otoczyć wrogiego króla. Słowem: dostajemy moc i władzę decydowania o tym co się będzie działo na polu bitwy. Chwała jest w zasięgu naszego umysłu... wystarczyć tylko chęć zagrania w szachy. Wystarczy wziąć komplet szachowy, poszukać kolegę do gry i pozostaje dobrze się bawić oraz rozkoszować się przygodą szachową!

Szachy odgrywają istotną rolę w nabywaniu i kształtowaniu wielu umiejętności wykorzystywanych przez człowieka w ciągu całego życia. Wprowadzenie nauki gry w szachy w młodszym wieku wpływa wszechstronnie na rozwój dziecka.

Dzieci uczące się grać w szachy dostrzegają w nich przede wszystkim rozrywkę, nie zdając sobie sprawy, że bawiąc się drewnianym wojskiem, uczą się i doskonalą swoje umysły. Grając w szachy, musimy przestrzegać pewnych określonych zasad i reguł. Każdy szachista musi, więc wykazać się zdyscyplinowaniem ale i wyobraźnią.

Źródło: „Mały szachista-gra królewska w przedszkolu” – przedszkola.edu.pl www.akademia-gambit.pl „Dlaczego warto uczyć gry w szachy dzieci w wieku przedszkolnym” – maletygryski.pl Prezentacja multimedialna „Metodyka nauczania gry w szachy dzieci w

wieku przedszkolnym” M. Zielińska, Stowarzyszenie HANZA UMKS Jaćwież Polski Związek Szachowy.

wyszukała: Lidia Wójciak

JAK ROZWIJAĆ U DZIECI LOGICZNE MYŚLENIE?

Czym jest logiczne myślenie?

Logiczne myślenie, inaczej rozumowanie, to niezwykle ważna umiejętność, zapewniająca sprawne funkcjonowanie i prawidłowy rozwój nie tylko jednostki, ale całej naszej cywilizacji. Dzięki logicznemu myśleniu podejmujemy decyzje, wybieramy, odróżniamy oraz wyciągamy wnioski.

Co daje dzieciom myślenie logiczne?

Ta umiejętność umożliwia dzieciom wnikliwe poznawanie otaczającego ich świata, mobilizuje do planowania, głębszego zrozumienia różnych zagadnień. Dzięki niej przykładowo, dziecko będzie potrafiło zanalizować określony problem i znaleźć najlepsze rozwiązanie.

Dzieci uczą się analitycznego myślenia obserwując, doświadczając wszystkiego co się dzieje w ciągu całego życia.

W jaki sposób rozwijać logiczne myślenie u dzieci?

Logiczne myślenie można już ćwiczyć z dzieckiem od najmłodszych lat poprzez najlepszą przyswajaną przez nich formę- zabawę. Różnego rodzaju gry, zabawy i łamigłówki.

ZABAWY EKSPERYMENTALNE

Zabawy eksperymentalne pobudzają kombinatoryczne myślenie oraz umożliwiają doświadczenie na zasadzie prób i błędów. Bawiąc się przedmiotami codziennego użytku, dzieci ćwiczą i wypróbowują swoje logiczne myślenie oraz skuteczne działania.

Zabawy eksperymentalne

Znikająca woda

Materiały: dwie podstawki, szklanka, świeczka, woda, zapalka.

Przebieg: zapaloną świeczkę stawiamy na podstawce, na której znajduje się woda, i przykrywamy szklanką. w trakcie eksperymentu świeczka zgaśnie, a woda zostanie wessana ze spodka do szklanki.

Wniosek: tlen z powietrza podtrzymuje płomień świecy, kiedy tlenu pod szklanką zabraknie, płomień zgaśnie. Powietrze, które zostanie w szklance, oziębi się i skurczy. W ten sposób zrobi miejsce dla wody, która wciśnie się do szklanki

Rakieta balonowa

Materiały: długi kawałek cienkiej linki, balon, taśma klejąca, słomka

Przebieg: linkę przeciągamy przez słomkę, jeden koniec linki mocujemy do klamki przy drzwiach, a drugi do oparcia krzesła. Linka powinna być bardzo mocno naprężona. Nadmuchujemy balon i mocno zaciskamy ustnik. Szczelnie zatykając otwór balonu, przymocowujemy go do słomki taśmą klejącą. Trzymając wylot, umieszczamy balon na jednym końcu linki, następnie odtykamy ustnik i puszczamy balon, balon polecą wzdłuż linki.

Wniosek: kiedy powietrze wylatuje, balon pędzi w przeciwnym kierunku, tzn. jest pchany na drugi koniec linki.

Udzielanie instrukcji

Sztuka udzielania komuś precyzyjnej instrukcji jest zaskakująco trudna i wymaga analitycznego myślenia. Ale możesz rozwijać u dziecka to w codziennych sytuacjach. Oto dwie z nich:

Droga do przedszkola

Poproś dziecko by wyjaśniło ci jak dojść z domu do przedszkola. Możesz pomagać dziecku ułożyć logicznie fakty, zadając pytania pomocnicze. Możesz zapytać np. ile razy będzie musiała przejść przez ulicę, czy minie park, etc.

Pranie

Dziecko może również poinstruować Cię jak prawidłowo zrobić pranie. Zapytaj jakie rzeczy będą Ci potrzebne, czy pierwszy wsypujesz proszek czy płyn do płukania, kiedy musisz to zrobić a kiedy będzie już na to za późno. W ten sposób rozwijane są umiejętności analizy i dedukcji, a ile przy tym zabawy!

ZAGADKI

Codziennie zadawaj dzieciom logiczną zagadkę.

Na przykład: „Co jest białe i mokre z płatkami śniadaniowymi?” albo „Co mruczy, drapie i lubi mleko?” albo „Co mruczy, drapie, ryczy i ma duże kocięta?”. Za każdym razem sprawdźcie, czy odpowiedź dziecka spełnia wszystkie podane warunki. W drugiej zagadce

odповідzią jest kot, ale w trzeciej —lew lub tygrys. Pierwsze zagadki muszą być łatwe. Zachęć dziecko, by wyobraziło sobie, jak wygląda na przykład kot, lew, tygrys i niech poda uzasadnienie swojej odpowiedzi.

Propozycje zabaw

Memory w zakrętkach po słoikach

Denka ze słoików muszą być jednakowe, następnie wypełniamy je różnymi materiałami, przy czym zawsze dwa powinny mieć tę samą zawartość np. watę, kulki papierowe, guziki itp. Wszystkie zakrętki układamy na stole w równych rzędach, albo pomieszane. Za każdym razem można odwracać dwa z nich. Jeśli zostanie odnaleziona para, dziecko układa ją na stole obok siebie w formie wieży. Najwyższa wieża oznacza, iż dane dziecko jest zwycięzcą.

Puzzle z pocztówek

Pocztówki porozcinane na dowolną ilość elementów, które włożone są do kopert. Poszczególne elementy składane z powrotem w pocztówkę. Można tą pocztówkę przykleić na kartce papieru, następnie dorysować dowolne elementy, tworząc nowy obrazek.

Pary zwierząt

Na początku wykonuje się karteczki z ilustracjami zwierząt. Każde zwierzę rysowane jest dwa razy. Następnie dzieci losują karteczki i próbują się wcielić w wylosowane zwierzę. Zadanie polega na tym, by bez użycia słów i rozmowy odnaleźć osobę, która wylosowała to samo zwierzę, co my. Dzieci mogą wydawać dźwięki, poruszać się i zachowywać, jak wylosowane zwierzątko. Zabawa dobiega końca, gdy wszyscy odnajdą swoją parę.

Co nie pasuje?

Spośród czterech obrazków wybieramy ten, który nie pasuje do pozostałych. Aby to zrobić, dziecko musi najpierw wywnioskować, jaką kategorię reprezentuje większość obrazków przedstawionych na ekranie

Wskaż co potrafi latać?

Co pasuje?

Spośród obrazków wybieramy i wskazujemy te, które pasują do kategorii podanej nad obrazkami.

Słońce, wiatr i deszcz

Na kartkach rysujemy symbole zjawisk: deszcz, błyskawica, wiatr, grzmot, słońce, chmury. Każdemu symbolowi przyporządkowany zostaje odpowiedni dźwięk np. deszcz – kap, kap, kap; błyskawica – ratatata; wiatr – hu,hu,hu,hu; grzmot – bum, bum; słońce – ach; chmury – och. Na okazany symbol należy wydać odpowiedni dla tego symbolu dźwięk.

Zabawa z nakrętek

- układanie według wzoru

Umiejętność wykorzystania logicznego myślenia towarzyszy nam przez całe życie i to dzięki niemu rozwiązujemy problemy oraz podejmujemy decyzje. Nawet jeśli nie są one trafne i mamy wrażenie, że zrobiliśmy coś „nielogicznego”, to jednak cały proces wykorzystywał właśnie myślenie logiczne. Warto więc ćwiczyć tę umiejętność u naszych dzieci regularnie.

Umiejętność wykorzystania logicznego myślenia towarzyszy nam przez całe życie i to dzięki niemu rozwiązujemy problemy oraz podejmujemy decyzje. Nawet jeśli nie są one trafne i mamy wrażenie, że zrobiliśmy coś „nielogicznego”, to jednak cały proces wykorzystywał właśnie myślenie logiczne. Warto więc ćwiczyć tę umiejętność u naszych dzieci regularnie.

Opracowała: Anna Brzezińska

SCENARIUSZE ZAJEĆ KOLEŻEŃSKICH

Scenariusz sytuacji edukacyjnej – zajęcie koleżeńskie Zabawy rozwijające logiczne myślenie

Temat: „Spotkanie na grządce w ogrodzie” zabawa dydaktyczna.

Temat kompleksowy: „Wiosenny ogród”.

Prowadząca: mgr Ewa Filipiak

Grupa wiekowa: 3-4 latki

Data: 5.04.2016.

Cele ogólne:

- kształtowanie umiejętności liczenia i ustalanie ile jest policzonych obiektów,
- rozróżnianie i nazywanie kolorów: niebieski, czerwony, zielony, żółty,
- rozwijanie logicznego myślenia .

Umiejętności osiąmane przez dziecko:

- potrafi wypowiedzieć się na dany temat,
- odszuka kwiat w danym kolorze,

- liczy obiekty w zakresie swoich możliwości,
- dostrzega różnicę w liczonych obiektach,
- dokona autoprezentacji swojej pracy.

TEŚCI PODSTAWY PROGRAMOWEJ:

Wspomaganie rozwoju intelektualnego dzieci wraz z edukacją matematyczną. Pp13.

1) liczy obiekty...;

3) ... posługuje się liczebnikami porządkowymi;

Wspieranie dzieci w rozwijaniu czynności intelektualnych, które stosują w poznawaniu i rozumieniu siebie i swojego otoczenia. Pp4.

2) grupuje obiekty w sensowny sposób (klasyfikuje) i formułuje uogólnienia typu: to do tego pasuje, te obiekty są podobne, a te są inne;

Wspomaganie rozwoju mowy oraz innych umiejętności komunikacyjnych dzieci. Pp3.

2) mówi płynnie, niezbyt głośno, dostosowując ton głosu do sytuacji lub komunikuje się w inny zrozumiały sposób;

Formy aktywności: Językowa, ruchowa, plastyczna.

Metody: Czynne, słowne, praktycznego działania.

Organizacja pracy: Zbiorowa, indywidualna.

- **Pomoce dydaktyczne :**
gazetka tematyczna, rekwizyty ogrodnika: konewka, wiaderko, łopatka, grabki.
- sylwety kwiatów w kolorach: niebieskim, czerwonym, zielonym, żółtym, motylki dla dzieci w tych samych kolorach, kredki, obrazki z kwiatkiem dla dzieci, muzyka na CD, kupon za wysiłek - buźka.

Literatura:

1. Podstawa programowa z 30 maja 2014.
2. Program „Od przedszkolaka do pierwszaka” I. Broda
3. „Przygoda z uśmiechem” przewodnik metodyczny cz. II
4. „Wspomaganie rozwoju umysłowego trzylatków i dzieci starszych wolniej rozwijających się”
5. E. Gruszczyk- Kolczyńska, E. Zielińska

6. „Program wspomagania rozwoju, wychowania i edukacji starszych przedszkolaków ”
E. Gruszczyk- Kolczyńska, E. Zielińska

Przebieg zajęcia:

1. Nauczyciel zaprasza dzieci do zabawy na powitanie:
„Każdy dobrze wie...” muzyka i ruch zabawa integracyjna.
2. Opowiadanie wprowadzające.

Przyszła wiosna i ogrodnik wybrał się do swojego ogrodu. Zabrał ze sobą narzędzia potrzebne do pracy w ogrodzie: łopatkę, grabki, wiaderko i konewkę.(pan ogrodnik pokazuje przedmioty a dzieci je nazywają, liczą narzędzia ogrodnika.

Przygotował grządki i zasadził kwiaty: niebieski, czerwony, zielony, żółty. Zadowolony poszedł do domu.

Następnego dnia do ogrodu przyleciały motylki. Każdy motylek szukał kwiatka w swoim kolorze. Cdn.

3. Muzyka i dzieci- motylki latają między kwiatkami. Na przerwę w muzyce szukają swojego kwiatka. Powtarzamy 2x.

4. Cdn. W nocy przyszedł silny wiatr , wiał i wiał , poprzesał wszystkie kwiaty. Rano motylki przyleciały i musiały poszukać kwiatka w swoim kolorze. Powtarzamy 3x.

5. Ogródnik zasadził jeszcze trochę kwiatów(rozkładamy kartki z kwiatkami). Chętne dzieci przeliczają kwiaty w danym kolorze. Np. 5 czerwonych, 4 zielone, itd. Pojawiają się dla zmyłki kwiatki w kolorze różowym -kto z dzieci zauważy? Każdy motylek wybiera kwiatek w swoim kolorze, czego brakuje kwiatkom? (kwiatek ma niepokolorowane płatki). A ile płatków nie ma koloru?

6. Nauczycielka zaprasza dzieci do stolików do samodzielnego pokolorowania brakującej części kwiatka i przyklejenie obok motylka.
7. Ułożenie kwiatowych grządek stworzenie możliwości do przeliczania
8. Taniec dzieci do muzyki relaksacyjnej.

Podziękowanie i rozdanie kuponów za wysiłek- buźka.

9. „Gadająca tablica dla dzieci” wesołe i smutne słońeczko, wyrażanie opinii o zabawie

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

- Dziecko posiada wiedzę na temat narzędzi ogrodnika.
Wykazuje ciekawość i pozytywny stosunek emocjonalny.
- Pozwala angażować wszystkie zmysły.
- Pomaga zdobywać wiedzę przez doświadczenie.
- Ćwiczy spostrzegawczość.
- Wspomaga rozwój mowy.
- Doskonali podstawowe umiejętności .

Scenariusz zajęcia koleżeńkiego

Prowadząca: Bożena Mielka

Data: 02.03.2016r.

Grupa wiekowa: 3-4 latki

Temat: „Kolory tęczy”- zabawy fundamentalne .

Cele ogólne:

- rozwijanie logicznego i twórczego myślenia, poprzez dokonywanie skojarzeń, podobieństw i porównań
- stwarzanie sytuacji sprzyjających rozwijaniu pamięci

Cele operacyjne: dziecko

- stosuje techniki twórcze, porównania typu (świat w kolorach tęczy jest jak...
- kojarzy kolory z różnymi przedmiotami
- wymienia co najmniej trzy kolory tęczy

Metody:

- czynne: zadania stawiane do wykonania, samodzielne doświadczenia
- słowne: opowiadanie, rozmowa
- oglądowe: pokaz, pomoce dydaktyczne

techniki twórczego myślenia:

- dostosowanie aktywności ruchowej do sytuacji, zgodnie z inwencją twórczą dziecka
- kończenie opowiadania
- tworzenie skojarzeń i prostych analogii

- przekształcanie -różne zastosowania przedmiotu

Środki dydaktyczne: tęcza wykonana z papieru, płyta CD ,kolorowe koła w kolorach tęczy dla każdego dziecka, tacki tekturowe, zielona łąka na szarym papierze przygotowana wcześniej przez dzieci, szablony kół do ewaluacji, buźki uśmiechnięte i smutne, sylwety kwiatów, itd.

Przebieg:

1. Piosenka „Zajęcia zaczynamy.”
2. Powitanka w parach : cześć, hej, żółwik, ok.
3. Słuchanie opowiadania „Przygoda misia Teodora’

Pewnego razu miś Teodor wybrał się do lasu na spacer. Przeszedł kilka kroków, gdy nagle przypomniało mu się, że zapomniał swojej ulubionej **czerwonej** czapeczki. Szybko po nią wrócił i radośnie poszedł przed siebie. Po drodze minął trzy drzewa i nagle zauważył małe **pomarańczowe** przedmioty. Jaskrawo **żółte** słońce nie pozwalało mu dostrzec dziwnego znaleziska. Podeszedł więc bliżej i okazało się, że wśród **zielonych** liści leży stos papierków po cukierkach. Teodor bardzo się zdenerwował i zastanawiał się kto mógł zostawić taki bałagan. Idąc dalej zobaczył **niebieskiego** ludka i kilka **granatowych** domków w kształcie muchomora. W pobliżu każdego domku rosły piękne **fioletowe** fiołki. Wzburzony Teodor postanowił odwiedzić mieszkańców tej krainy. Widok tej małej leśnej osady zauroczył misia. Podeszedł do jednego z domków i zapukał....

4. Układanie na talerzykach kół – kolorów występujących w opowiadaniu, tworzenie skojarzeń.
5. Wymyślanie zakończenia opowiadania...
6. Zabawa dydaktyczno-ruchowa „Bawimy się kolorami tęczy”
7. Rundka wypowiedzi dzieci „Świat w kolorach tęczy jest....”
8. Aktywność muzyczno-ruchowa wg. B. Strauss „Deszczyk”
9. Ewaluacja- wybieranie buźki uśmiechniętej lub smutnej – uzasadnianie wyboru.
10. Zabawa plastyczna „Kwiaty w kolorach tęczy”- przyklejanie buźki na szablonie koła, doklejanie kolorowych kół, umieszczenie kwiatów na łące-arkuszu szarego papieru.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej – zajęcie koleżeńskie

Zabawy rozwijające logiczne myślenie

Grupa wiekowa: 3 – 4 latki

Data: 07.04.2016 r.

Temat kompleksowy: Zabawy fundamentalne z wykorzystaniem zabaw z językiem angielskim.

Temat: „Kolorowe dinozaury”

Prowadząca: Jagoda Spek

Cele ogólne:

- rozwija umiejętność,
- rozwijanie umiejętności matematycznych,
- rozwijanie umiejętności językowych,
- rozwijanie umiejętności logicznego myślenia,
- rozwija zainteresowanie literaturą,
- zgodne funkcjonowanie w zabawie.

Cele operacyjne: dziecko

- wysłucha krótkiego opowiadania i zrozumie sens historyjki w języku angielskim (wspieranych obrazkami, gestami),
- rozpozna kolory,
- podejmie próbę nazwania kolorów w języku angielskim,
- podejmie próbę przeliczenia zbioru przedmiotów w języku angielskim,
- bierze udział w zabawach ruchowych,
- podejmie próbę zaśpiewania piosenki na powitanie i pożegnanie w języku angielskim.

Formy aktywności: językowa, ruchowa, muzyczna.

Metody:

- **czynna:** samodzielnych doświadczeń, zadań stawianych dziecku;
- Metoda Reagowania Całym Ciałem (TPR)
- Metoda naturalna

Środki dydaktyczne: płyta CD, pacynka – książeczka, piłki plastikowe, obręcze kolorowe, uśmiechnięte buźki w nagrodę

Formy pracy: grupowa, indywidualna

Przebieg:

1. Powitanie z piosenką „Hello” (z kolekcji piosenek *Super Simple Songs*).

Dzieci tańczą w kole, śpiewając piosenkę powitalną.

2. Opowiadanie: „Hello Dinosaurs” przy pomocy pacynki pięciu dinozaurów w różnych kolorach.

Dzieci słuchają opowiadania w języku angielskim o pięciu dinozaurach i starają się naśladować gesty pokazywane przez nauczyciela.

3. Zabawa z kolorowymi piłeczkami „Poczęstuj dinozaura cukierkiem”

Nauczyciel zaczyna opowieść słowami:

„Nasze dinozaury bardzo lubią cukierki, tak samo jak i wy. Wyobraźmy sobie że te piłki to cukierki (nauczyciel wskazuje na piłki). Chcemy dziś poczęstować nasze dinozaury takimi cukierkami. Każdy z Was, po kolei, będzie mógł wybrać jeden cukierek w dowolnym kolorze. Waszym zadaniem będzie wybrać odpowiednią drogę zgodnie z kolorem cukierka, który wybraliście.”

Dzieci ustawiają się w rzędzie i po kolei wybierają piłeczkę – „cukierek” w dowolnym kolorze. Zadaniem dziecka jest wybranie drogi w takim samym kolorze jak cukierek, który wybrało, aby dotrzeć do domu dinozaura.

„Dzieci, a teraz spróbujmy razem policzyć, po angielsku, ile cukierków otrzymał czerwony dinozaur: (liczą)....., ile cukierków otrzymał zielony: (liczą)....., ile otrzymał żółty: (liczą)....., ile otrzymał niebieski: (liczą).....”

Dzieci przeliczają „cukierki” w każdym zbiorze w języku angielskim, a także zatrzymując się przy każdym domku dinozaura powtarzamy nazwę koloru w języku angielskim.

„Który dinozaur ma najwięcej cukierków? Który ma najmniej? Kto spróbuje odpowiedzieć?”

Nauczyciel wybiera chętne dzieci do udzielenia odpowiedzi.

„Jaki to kolor, powiedzcie w języku angielskim.....”

Nauczyciel, dla utrwalenia, prosi dzieci aby podały nazwy kolorów w języku angielskim.

4. Zabawa ruchowa „Rośnie balon” – zabawa w języku angielskim.

Dzieci podają nazwy kolorów w języku angielskim.

Nauczyciel:

„Let's play a game - Balloon.

What color is it?

e.g. It's RED balloon”

Let's start. Bigger, bigger, bigger and bang!"

Dzieci powtarzają kilka razy zabawę, wymieniając za każdym razem inny kolor.

5. Piosenka pożegnalna: „*Bye, goodbye*” (z repertuaru Super Simple Song)

Zabawa ruchowa z piosenką pożegnalną. Dzieci naśladują gesty nauczyciela i śpiewają piosenkę.

6. Ewaluacja.

Nauczyciel zadaje pytanie a dzieci pokazują znaki *kciukiem góra* – podobało się, *dół*- nie podobało się.

Nauczyciel chwali dzieci za udział w zajęciach i w nagrodę rozdaje dzieciom uśmiechnięte buźki.

Scenariusz zajęcia koleżeńkiego z zakresu rozwijania logicznego myślenia

Data: 02.03.2016.

Prowadząca: Teresa Soja

Grupa wiekowa: 4, 5- latki

Temat kompleksowy: Zdrowa woda zdrowia doda

Temat zajęcia: Na pogodę, nie pogodę, gra w zadania – super sprawa.

Treści z podstawy programowej: PP- 1/2, 6/4, 13/1,2,3, 14/1.

Cele operacyjne: dziecko:

- Aktywnie uczestniczy w zabawie z elementami współzawodnictwa,
- Przeliczy oczka na kostce,
- Przesunie pionek o odpowiednią liczbę do przodu,
- Cierpliwie czeka na swoją kolejkę,
- Współpracuje w grupie,
- ruchem, gestem, słowami zilustruje treść zagadki,
- wykonuje zadania wg poleceń na karcie,
- wyraża swoje emocje i radość ze wspólnej zabawy,
- potrafi przyjąć przegraną.

Metody: czynne, słowne, oglądowe, aktywizujące (gra planszowa).

Formy pracy: indywidualna, zespołowa.

Pomoce dydaktyczne: kolorowe kartki z brystolu (żółty, czerwony, niebieski)

ponumerowane kolejno od 1 - 30, karty z zadaniami w takich samych kolorach, 4 kostki do gry, 4 pionki - kręgle, karteczki do losowania grup w 4 kolorach, tablica magnetyczna, pisaki, kartki, 3 instrumenty muzyczne (bębenek, tamburyn, kołatka), woreczki, figury geometryczne, karta pracy (tabelka do uzupełniania z figurami), elementy do układania obrazka, obrazki zwierząt, karta pracy (narysuj taki sam obrazek).

Przebieg zajęcia:

1. Powitanka: „Witamy Alicję, witamy Antosia, witamy Oliwię, witamy was! Zabawa toczy się do momentu aż wszystkie dzieci będą powitane.

2. Przedstawienie zasad gry zespołowej „Gra w zadania”.

Na dywanie ułożony chodniczek do gry: start/meta, kolorowe kartki: żółta, niebieska, czerwona.

Podział dzieci na 4 grupy – dzieci losują karteczki w czterech kolorach, siadają na wyznaczonym miejscu. Wybieramy z grupy dziecko, które będzie przesuwało pionkiem po chodniku. Dzieci w grupie kolejno rzucają kostką. Grę rozpoczyna grupa, która wyrzuci 6 oczek, jako pierwsza.

Zasady są proste – rzucamy kostką i przesuujemy się pionkami po chodniku od STARTU do METY - na jaki kolor trafimy, to taką karteczkę czytamy i wykonujemy zadanie.

- Na żółtych kartkach są zadania językowe i logopedyczne (np. sycz jak wąż, Małpka mówi: podrap się po głowie, powiedz alfabet po angielsku, policz do 10 po polsku/po angielsku, przedstaw się po angielsku, wypowiedz imiona kolegów/koleżanek sylabami, itp..
 - Na niebieskich kartkach są zadania ruchowe- (naśladować hipopotama, napij się kilka łyków wody, podskoczyć 5 razy na jednej nodze, zrób 4 podskoki pajacyka, obrócić się w prawo 2 razy, zrób jaskółkę, itp.
 - Na czerwonych kartkach są zadania artystyczne – (zatańcz szalony taniec, powiedz rymowaną jak robot, narysuj na kartce domek, zaśpiewaj piosenkę „Micziganka”, itp.
- Gra kończy się wtedy, gdy ostatnia drużyna dotrze do mety. Grę można rozpocząć od nowa – rewanż. Następnym razem inna drużyna może wygrać.

3. Ewaluacja:

Dokończ zdanie: *Na dzisiejszych zajęciach udało mi się*

Każde dziecko otrzymuje kupon za wysiłek.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

Dziecko łatwo zrozumie matematykę, jeśli będzie ona połączona z ruchem, a nauka będzie się odbywać przy pomocy rzeczywistych przedmiotów. Gdy będziecie stosować matematyczne gry, matematyka stanie się dla dziecka przyjemnością. Częste liczenie wzmacnia pamięć i pozwala dziecku opanować biegle kolejność cyfr.

Gry i zabawy są znanym elementem zajęć w przedszkolu. Oprócz dobrej zabawy niosą ze sobą treści dydaktyczne i wychowawcze. Uczą ścisłego przestrzegania reguł.

Gry planszowe wpływają na:

- na twórcze myślenie, rozwijają wyobraźnię,
- zmuszają do współdziałania,
- wymuszają precyzyjne redagowanie poleceń,
- są niekonwencjonalnym sposobem uczenia się,
- dają satysfakcję z wykonanej pracy,
- treści ujęte w grach głęboko zapadają w pamięć.

Scenariusz zajęcia koleżeńkiego z zakresu rozwijania logicznego myślenia

Data: 06.04.2016 r.

Prowadząca: Małgorzata Starzyńska.

Grupa wiekowa: 4-5 latki.

Temat zajęcia: „Czary mary - wiosna” – zabawy matematyczne.

Cele operacyjne: dziecko:

- oceni poprawność zdań i pokaże odpowiedni lizak,
- prawidłowo liczy dźwięki i pokazuje na palcach,
- wyszuka kartonik z kropkami i cyframi z usłyszaną liczbą dźwięków.

Metody:

- zadań stawianych do wykonania,
- samodzielnych doświadczeń,
- objaśnienia,
- aktywizujące „burza mózgów”, pedagogika zabawy.

Pomoce: dzwonek, trójkąt, lizaki z napisem „TAK” i „NIE”, kartoniki z kropkami i cyframi.

Przebieg zajęć:

1. Zabawa ruchowa z piosenką „Magiczna liczba 7”.
2. Zabawa „TAK” czy „NIE” – dzieci oceniają poprawność zdań poprzez podnoszenie lizaka z napisem „TAK” lub „NIE”.

- Po zimie jest wiosna.
- Wiosna rozpoczyna się głosem „W”
- Róże zakwitają na śniegu,
- Czy krokusy i przebiśniegi to są kwiaty przebijające się przez śnieg?
- Czy niedźwiedzie budzą się ze snu zimowego?.
- Czy bociany są zwiastunami wiosny?.
- $1 + 2 = 5$
- $1 + 2 = 3$

3. Liczenie dźwięków.

Wiosna to jest taka czarodziejka, że nawet na śniegu wyczarowuje kwiaty. Zabawimy się w takie wiosenne czary. Dzwonek to jest czarodziejski instrument wiosny. Ile razy zabrzmiał jego dźwięk, tyle kwiatów wyrosło spod śniegu. Słuchajcie uważnie, liczcie dźwięki (możecie sobie pomagać na palcach) i powiedzcie, ile kwiatów wyrosło.

N. dzwoni dzwonkiem kolejno np. 5 razy, potem 3 razy itp.

N. pyta wiele dzieci.

Dzieci pokazują również na palcach ile było dźwięków (wyrosło kwiatów).

4. Ilustrowanie liczby dźwięków kropkami.

Dzieci liczą dźwięki, szukają wśród kartoników takiego, na którym jest tyle kropek, ile kwiatów wyrosło i podnoszą do góry.

5. Ilustrowanie liczby dźwięków kropkami i wyznaczanie ich sumy.

Teraz na każdy dźwięk dzwonka wyrasta krokus, a na trójkąta przebiśnieg. Będziemy liczyć krokusy i przebiśniegi i kłaść przed sobą kartonik z tyloma kropkami ile wyrosło krokusów i przebiśniegów. A na koniec policzymy ile razem wyrosło kwiatów.

N. dzwoni np. 2 razy. Dzieci wyszukują kartonik z 2 kropkami i układają przed sobą.

Potem uderza w trójkąt np. 3 razy. Dzieci wyszukują kartonik z 3 kropkami i układają obok poprzedniego.

Ile wyrosło krokusów?

Ile wyrosło przebiśniegów?

Ile jest razem wszystkich kwiatów? ($5 \text{ bo } 2 + 3 = 5$)

Następnie dzieci odszukują kartonik z zapisem cyfrowym łącznej liczby kwiatów i układają pod spodem.

Analogicznie możemy wykonać jeszcze kilka zadań.

6. Ćwiczenie dla dzieci.

Przeliczanie, ile kwiatów jest w każdej doniczce, ile jest razem kwiatów.

Dorysowanie brakujących kropek.

7. Podsumowanie:

Dzieci określają za pomocą dłoni (kciuk do góry lub na dół) czy zajęcie im podobało się.

Uzasadniają, dlaczego tak lub nie.

Jak to pomaga w uczeniu się?

Matematyka staje się o wiele łatwiejsza, jeśli jest zabawna i można ją wykorzystać w praktyce. Zachęca dziecko do tworzenia w wyobraźni obrazów i sprawia, że dodawanie i odejmowanie stają się pojęciami realnymi. Ćwiczy umiejętność przeliczania, posługiwania się liczebnikami głównymi, porządkowymi, utrwala liczenie ze wskazywaniem przedmiotu.

Scenariusz zajęcia koleżeńkiego z zakresu rozwijania logicznego myślenia

Data: 06.04.2016 r.

Grupa wiekowa: 4- 5- latki

Prowadząca: Magdalena Jama

Temat kompleksowy: Cztery żywioły

Temat zajęcia: „Zgubione kropki biedronki”- zabawy fundamentalne z zakresu rozwijania inteligencji logiczno- matematycznej.

Treści z podstawy programowej:

13. Wspomaganie rozwoju intelektualnego dzieci wraz z edukacją matematyczną:

1) liczy obiekty i odróżnia błędne liczenie od poprawnego;

2) wyznacza wynik dodawania i odejmowania, pomagając sobie liczeniem na palcach lub na innych zbiorach zastępczych;

3) ustala równoliczność dwóch zbiorów, a także posługuje się liczebnikami porządkowymi;

Cele operacyjne: dziecko:

- aktywnie uczestniczy w zabawach,
- przeliczy kropki,
- rozpozna kolory,
- przeliczy kolorowe kulki i odpowie, których jest najwięcej.

Metody: czynne, słowne, oglądowe, aktywizujące

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zespołowa

Pomoce dydaktyczne: sylweta biedronki, czarne koła (kropki), tablica ścieralna, 5 kopert z zadaniami do wykonania, czerwone i czarne koła wycięte z papieru, czarne kredki, kleje, płyta CD z utworem Piotra Meggera „Raz, dwa, trzy- zatańcz ty”, fragment utworu z opery Leo Delibes „Taniec kwiatów”, kartki w różnych kolorach dla każdego dziecka, kolorowe kartki z określoną liczbą kropek, nakrętki i dywaniki.

Przebieg zajęcia:

1. Powitanie gości.
2. Wysłuchanie przez dzieci opowiadania o biedronce:
„Całkiem niedawno, mała czerwona biedronka spotkała na swojej drodze Niedobrą Wróżkę. Niedobra Wróżka miała akurat wielką chęć spłatać komuś psotę, więc zabrała biedronce wszystkie kropki w liczbie.... (nauczycielka wraz z dziećmi przelicza kółeczka). A więc ile jest kropek? -pięć.

Niedobra Wróżka nie chciała jednak, aby biedronka musiała już na zawsze żyć bez kropek, więc powiedziała jej, że może odzyskać swoje kropki, ale musi wykonać zadania, które Niedobra Wróżka umieściła w kopertach. Policzmy, ile jest kopert? (dzieci przeliczają koperty)- pięć.

A zatem każde zadanie to zwrot jednej kropki.

Biedronka zwróciła się do was o pomoc. Zapytała mnie, czy dzieci z grupy Biedronki pomogą jej wykonać zadania. Ja w waszym imieniu powiedziałam jej, że na pewno tak.

Otwórzmy zatem kopertę z numerem „1”. Która to?

(chętne dziecko pokazuje kopertę)

Nauczycielka odczytuje zadanie:

- I. „ZATAŃCZYMY DO MUZYKI Z KOLOROWYMI KARTKAMI PAPIERU.

KAŻDE DZIECKO TAŃCZY WG WŁASNEGO POMYSŁU. GDY MUZYKA

UCICHNIE, DOBIERAMY SIĘ W PARY TYMI SAMYMI KOLORAMI
KARTEK”

Po wykonaniu zadania dzieci przyklejają pierwszą kropkę.

W takim razie zobaczmy, jakie zadanie mamy w kopercie nr „2”

II. „KAŻDE DZIECKO ZGNIATA SWOJĄ KARTKĘ W KULKĘ. NASTĘPNIE
SZUKAMY OBRĘCZY W TYM SAMYM KOLORZE I WKŁADAMY TAM
KULKI. PRZELICZAMY, KTÓREGO KOLORU JEST NAJWIĘCEJ”

Po wykonaniu drugiego zadania, biedronka otrzymuje następną kropkę.

III. „ZAPRASZAM DO TAŃCA „RAZ, DWA, TRZY- ZATAŃCZ TY”

Po wykonaniu tańca przez dzieci, przyklejamy biedronce kropkę.

IV. „DO OKREŚLONEGO KOLORU KARTKI, NA KTÓRYM MAMY
NARYSOWANĄ ODPOWIEDNIĄ ILOŚĆ KROPEK, DOBIERAMY TAKĄ
SAMĄ ILOŚĆ NAKRĘTEK:

CZERWONY- 2 KROPKI

NIEBIESKI- 3 KROPKI

ŻÓŁTY- 4 KROPKI

ZIELONY- 5 KROPEK

RÓŻOWY- 6 KROPEK”

Przyklejamy biedronce czwartą kartkę. Wspaniale. Kto policzy, ile kropek odzyskała biedronka?

V. „NA STOLIKACH LEŻĄ PRZYGOTOWANE KOŁA KOLORU CZARNEGO I
CZERWONEGO. UKŁADAMY Z NICH BIEDRONKĘ. NASTĘPNIE
DORYSOWUJEMY JEJ 2 CZUŁKI, 6 NÓG ORAZ 5 KROPEK”

Po wykonaniu ostatniego zadania biedronka odzyskała wszystkie kropki.

- Na pewno jest bardzo szczęśliwa. Zobaczcie, jak się jej zmieniła buzia. Teraz się śmieje.

3. Na zakończenie nauczycielka zadaje dzieciom pytanie; „Co najbardziej podobało mi się w zajęciu?”

Co to daje dziecku?

- Dziecko: uczy się empatii; tańczy wg własnej inwencji twórczej; przelicza i porównuje zbiory; rozwija pamięć i koncentrację, myślenie i wyobraźnię.

Scenariusz zajęcia koleżeńkiego

Temat: „Wyprawa po skarb” – zabawa tropiąca

Data: 05.04.2016 r.

Grupa: 3 – 4 latki

Prowadząca: Anna Lewandowska

Cele ogólne:

- kształcenie umiejętności liczenia
- rozpoznawanie i nazywanie podstawowych figur geometrycznych(koło, kwadrat, trójkąt)
- rozwijanie logicznego myślenia
- ćwiczenie spostrzegawczości i uwagi
- kształtowanie koordynacji wzrokowo-ruchowej

Cele szczegółowe (dziecko):

- odszuka ukryte znaki piktograficzne
- odszyfruje zadania
- wykona odpowiednie ruchy do odpowiedniej części utworu muzycznego
- rozwiąże zagadki
- wyszuka swoją figurę geometryczną i stanie obok
- pójdzie przed siebie licząc 7 kroków zgodnie ze wskazującym palcem
- pójdzie do przodu zgodnie z ilością listków na kwiatku
- powie z jakich figur zrobiony jest kwiatek i czego w nim brakuje

Forma organizacyjna: z całą grupą

Metoda: czynna – zadań stawianych do wykonania, (kierowane własną działalnością), percepcyjne – zagadki słuchowe, zagadki obrazkowe.

Pomoce dydaktyczne:

- czarodziejska różdżka
- list od czarodzieja
- skrzynia ze skarbami (cukierki, kolorowanka czarodziejki)
- znaki piktograficzne (białe tabliczki z narysowanymi znakami): sroka, kwiatek, znak zapytania, strzałki, słowo start, rysunek konia
- klocki dienesa
- duże drewniane stojące figury geometryczne (kwadrat, trójkąt, koło)
- sznurki do zrobienia kwadratu
- płyta CD Batii Strauss utwór „Gallop Komediantów”
- kolorowa kreda do narysowania strzałek

Przebieg zajęć:

Nauczyciel wcześniej po ogrodzie przedszkolnym umieszcza znaki piktograficzne, obrazki i polecenia do wykonania

1. Prowadzący odczytuje list od czarodzieja umieszczony w kolorowym pudełku:

Witajcie dzieciaki

Czy lubicie przygody? Tak to dobrze, bo mam dla Was propozycje. Zabawcie się w poszukiwaczy skarbów, które dla Was ukryłem przed złą czarownicą zimą. Pomoże Wam w tym Wasza pani Ania. Droga do skarbu jest oznakowana. Warunek dojścia do celu, to znalezienie znaków, oraz wykonie po drodze kilku zadań i poleceń. Wasza pani wytłumaczy Wam wszystko. Powodzenia

Czarodziejka Wiosna

2. Prowadzący zaczarowuje dzieci za pomocą różdżki i przenoszą się do krainy czarodziejki Wiosny- rozglądają się po ogrodzie odszukując znaki:
 - Tabliczka ze słowem Start – wskazywanie początku wyprawy
 - Tabliczka ze strzałką – potwierdzenie prawidłowego kierunku marszu

- Tabliczka z kwiatkiem: zadanie „*Z jakich figur zbudowany jest kwiatek?*, (dzieci powinny zauważyć że brakuje listków) „*Tyle kroków zrób przed siebie, ile płatków jest na kwiatku*” (po dorysowaniu płatków)
- Tabliczka ze znakiem zapytania – zagadka: „*Oto nowe czeka Cię zadanie zastanów się i odpowiedz na nie. To jest taki grzebień, którym nie czesze się fryzur, spytaj jednak pana ogrodnika, czy nie czesze nim trawnika*”
- Tabliczka z wskazującym palcem i cyfrą 7 – oznacza do przejścia 7 kroków w danym kierunku
- Tabliczka z narysowanym ptakiem „*Myszę, że sroka złodziejka, pomoże nam znaleźć skarb, bo ona bardzo lubi świecidelka*”. Dzieci „fruną” dalej jak ptaki.
- Tabliczka ze figurami geometrycznymi- zadanie: „*szukajcie figur tam gdzie robicie babki*”
 - „*Poszukajcie takich samych figur jak wasze i stańcie obok nich*”
 - Kilka osób ma inne figury i muszą wpasować na to że nie mogą stać ani obok koła ani obok kwadratu bo ich figury nie ma.
- Tabliczka z koniem „*Zdradzę Wam tajemnicę: kto jeździć na koniu potrafi, ten do skarbu wkrótce trafi. Kto pojedzie ładnie – temu prezent przypadnie* – dzieci wykonują układ do piosenki: „Galop komediantów”.
- Tabliczka ze strzałką i narysowana skrzynia – oznacza schowaną skrzynię.

Trafienie do celu wspólne otwarcie skrzyni ze skarbami i odczytanie listu w niej znajdującego.

Gratuluje Wam poprawnego wykonania zadań i poleceń oraz odszukania skarbu. W skrzyni znajduje się moje zdjęcie , które możecie pokolorować. Oprócz niego włożyłam też cukierki bo wiem, że bardzo je lubicie, pamiętajcie tylko żeby umyć po nich zęby. Pozdrawiam

Czarodziejka WIOSNA

Literatura:

Batii Strauss – „Gallop Komediantów”

SCENARIUSZE ZAJEĆ OTWARTYCH DLA RODZICÓW

Scenariusz sytuacji edukacyjnej – zajęcie otwarte dla rodziców. Zabawy rozwijające logiczne myślenie

Temat: „Dzień i noc to jest gra”.

Temat kompleksowy: Dzień i noc.

Prowadząca: mgr Ewa Filipiak

Grupa wiekowa: 3-4 latki

Data: 24.02.2016.

Umiejętności osiąmane przez dziecko :

- potrafi wypowiedzieć się na dany temat,
- układa prosty rytm według podanego schematu,
- pamięta o stosowaniu zasady higieny rano i wieczorem: mycie zębów,
- dokona autoprezentacji swojej pracy.

Treści podstawy programowej:

Wspomaganie rozwoju intelektualnego dzieci wraz z edukacją matematyczną. Pp13.

6) zna stałe następstwo dni i nocy;

Wychowanie zdrowotne i kształtowanie sprawności fizycznej dzieci. Pp5.

1) dba o swoje zdrowie;

Wspomaganie rozwoju mowy oraz innych umiejętności komunikacyjnych dzieci. Pp3.

2) mówi płynnie, niezbyt głośno, dostosowując ton głosu do sytuacji lub komunikuje się w inny zrozumiały sposób;

Formy aktywności: Językowa, ruchowa, plastyczna.

Metody: Czynne, słowne, praktycznego działania.

Organizacja pracy: Zbiorowa, indywidualna.

Pomoce dydaktyczne :

- plakat przedstawiający dzień i noc oraz mycie zębów,
- obrazki tematyczne, kredki, talerzyki do układania rytmu, obrazki dla dzieci – kubek i szczotka, , muzyka na CD, kupon za wysiłek - buźka.

Literatura:

1. Podstawa programowa z 30 maja 2014.
2. Program „Od przedszkolaka do pierwszaka” I. Broda
3. „Tropiciele” trzylatek przewodnik metodyczny cz. II
4. „Wspomaganie rozwoju umysłowego trzylatków i dzieci starszych wolniej rozwijających się”
5. E. Gruszczyk- Kolczyńska, E. Zielińska
6. „Program wspomaganie rozwoju, wychowania i edukacji starszych przedszkolaków ”
E. Gruszczyk- Kolczyńska, E. Zielińska

Przebieg zajęcia:

1. Nauczyciel zaprasza dzieci i rodziców do zabawy na powitanie:
„Każdy dobrze wie...” muzyka i ruch zabawa integracyjna wspólnie z rodzicami.
2. Rozmowa na temat: dnia i nocy.
Krótka opowieść o przemijaniu: Słońce wstało, rozpoczyna się **dzień-dopowiadają dzieci**.
Słońce wędruje po niebie i chyli się ku zachodowi. **Dzień** się kończy.
Ciemnieje i rozpoczyna się **noc-dopowiadają dzieci**. Księżyc wędruje po niebie, świecą gwiazdy. **Noc** przemija, bo idzie **dzień** i wschodzi słońce...
(opowieść powtarzamy 3x)
 - co można zobaczyć na niebie w dzień?/Słońce,
 - co można zobaczyć na niebie w nocy?/ Księżyc
 - co można robić dzień/noc?
 - jak myślicie co może połączyć dzień z nocą (jaka czynność higieniczna).
3. „Słonko zaświeciło...” ilustracja ruchowa piosenki przez dzieci i rodziców.
4. Ćwiczenia słuchowe- wypowiadanie zrytmizowanego tekstu:
„Noc i dzień to jest gra, Grasz w nią ty, gram i ja”
 - klaskanie równocześnie recytowaniem tekstu,
 - równoczesne maszerowanie i recytowanie tekstu,
 - równoczesne klaskanie, maszerowanie po obwodzie kolai recytacja tekstu.

5. „Dzień i noc” zabawa ruchowa przy muzyce z wstążkami w kolorze żółtym i niebieskim (dzieci –dzień ,żółty; rodzice – noc, niebieski). Wstawanie i kucanie na określony sygnał, potem dla podkreślenia stałego następstwa wstawiamy się wg kolorów: dzień-noc, dzień-noc, dzień-noc, dzień-noc, dzień-noc,...

6. Układanie wspólnie na tablicy (okręgu) kalendarza z kartoników .

Trzeba zaznaczyć na kalendarzu dni i noce: dzień: żółty- noc: niebieski, dzień: żółty- noc: niebieski, dzień: żółty- noc: niebieski, dzień: żółty- noc: niebieski...

Przeczytany co pokazuje nasz kalendarz: dzień, noc, dzień, noc, dzień, noc,...

7. Zabawa ruchowa „Praczek” w parach z rodzicami.

8. Nauczycielka zaprasza dzieci i rodziców do stolików do samodzielnego ułożenia kalendarza: dzień, noc, dzień, noc, dzień, noc, dzień, noc, dzień, noc,...

Każdy kto ułożył dostanie(przypominajkę) może ją pokolorować i umieścić na środku talerzyka. Wspólne odczytanie kalendarza.

9. Wykonanie wspólnego zdjęcia i autoprezentacja swojego kalendarza.

10. Taniec dzieci i rodziców do muzyki relaksacyjnej.

Podziękowanie i rozdanie kuponów za wysiłek- buźka.

11. „Gadająca ściana dla dzieci i rodziców” wyrażanie opinii o zajęciu.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się?

- Dziecko posiada wiedzę na temat: dnia i nocy.
- Wykazuje ciekawość i pozytywny stosunek emocjonalny.
- Pozwala angażować wszystkie zmysły. Pomaga zdobywać wiedzę przez doświadczenie.
- Układa rytm- ćwiczy spostrzegawczość. Wspomaga rozwój mowy. Doskonali podstawowe umiejętności .

Scenariusz zajęcia otwartego dla rodziców

Temat: „Przygoda misia”- opowiadanie z powtarzającym się motywem.

Grupa wiekowa: 3-4 latki.

Prowadząca: Bożena Mielka

Data: 20.11.2015r.

Cel ogólny: Dostrzeganie rytmu w krótkich wyliczankach, wierszykach i opowiadaniach z powtarzającym się motywem.

Treści z podstawy programowej: P.p13/1;13/3;3/1;4/1.

Cele operacyjne: dziecko:

- zaśpiewa piosenkę na powitanie,
- aktywnie włączy się w opowiadanie n-lki poprzez dopowiadanie treści,
- ułoży sylwety w odpowiedniej kolejności, przyklei je na kartkę.

Metody:

- **z grupy metod czynnych:** zadań stawianych do wykonania, kierowanie własną działalnością dziecka.
- **z grupy metod słownych:** instrukcja, rozmowa żywego słowa.
- **Z grupy metod percepcyjnych:** obserwacja, pokaz, przykład.

Środki dydaktyczne: sylwety zwierząt dla n-la i dzieci: miś, zajączek, wiewiórka, kotek, płyta z nagraniem piosenki „Na powitanie”, „Liście spadają”, dywanik dla każdego dziecka, sylwety do przyklejenia, paski papieru.

Przebieg:

1. Powitanie piosenką „Na powitanie dzień dobry mówię Wam.
Na powitanie każdemu uśmiech dam.
Na powitanie pomacham ręką aby każdy z was... itd.
2. Zabawa paluszkowa „Rączki”
3. Dzieci siedzą na dywanie ,a nauczycielka zaczyna opowiadanie z powtarzającym się motywem. Dzieci słuchają opowiadania i włączają się w odpowiednim miejscu. W miejscu w którym mają się włączyć nauczycielka zawiesza głos.
Pewnego dnia mały miś
postanowił pójść do lasu
na jagody.
Wziął koszyk do ręki,

i wesoło podśpiewując
 wędrował do lasu.
 Idzie, idzie i spotkał wiewiórkę,
 A ona spytała: „**Dokąd idziesz misiu?**
Na jagody do lasu”- odpowiedział miś.
 I poszli razem.
 Idą, idą i spotkali zajączka,
 Który zapytał: „**Dokąd idziecie?**
Na jagody do lasu”- odpowiedziały zwierzątka.
 I poszli razem.
 Idą, idą i spotkali kotka.
 Który zapytał: „**Dokąd idziecie?**
Na jagody do lasu”- odpowiedziały zwierzątka.
 I poszli razem.

Jeżeli dzieci są zainteresowane, to można kontynuować opowiadanie w tym stylu. Już w trakcie pierwszego słuchania tego opowiadania-rymowanki, dzieci włączają się w odpowiedniej chwili.

4. Zabawa muzyczno- ruchowa do piosenki „Liście spadają”
5. Dzieci siadają w kole mając przed sobą dywanik i rozsypane sylwety zwierząt.
 Nauczycielka jeszcze raz opowiada przygodę misia, dzieci układają sylwetki zwierząt w odpowiedniej kolejności. Żeby podkreślić rytm i następstwo wydarzeń ustalone w opowiadaniu, trzeba pokazywać zwierzaki i mówić :miś pierwszy, potem spotkał... potem spotkał...itd. Dzieci w trakcie opowiadania układają na swoim dywaniku po kolei sylwetki zwierząt i głośno je nazywają.
6. Zabawa plastyczna „Zwierzątka w lesie”- przyklejanie na kartkę zwierzątek wg .kolejności w jakiej występowały w opowiadaniu przy pomocy rodziców.

Scenariusz zajęcia otwartego dla rodziców.

Temat: „Wielkanocna przygoda” – warsztaty

Grupa wiekowa: 3 – 4 latki

Prowadząca: Jagoda Spek

Data: 16.03.2016

Cel: Dostrzeganie rytmu w krótkim opowiadaniu, zabawach muzyczno – ruchowych.

Cele operacyjne: dziecko:

- zaśpiewa piosenkę na powitanie,
- aktywnie włączy się w opowiadanie n-lki poprzez dopowiadanie treści,
- rozpozna kolory sylwet,
- ułoży sylwety w odpowiedniej kolejności, przyklei na kartkę.

Metody:

- **Z grupy metod czynnych:** zadań stawianych do wykonania, kierowanie własną działalnością dziecka.
- **Z grupy metod słownych:** instrukcja, rozmowa żywego słowa.
- **Z grupy metod percepcyjnych:** obserwacja, pokaz, przykład.

Środki dydaktyczne: paluszkowe sylwety trzech kur dla n-la, sylwety trzech pisanek dla dzieci, płyta z nagraniem piosenki „Dzień dobry”, „Nasze nogi roztańczone”, dywanik dla każdego dziecka, sylwety do przyklejania, kartka A4 dla każdego dziecka.

Przebieg:

1. Powitanie rodziców z piosenką:

„Czas rozpocząć już zabawę” sł. muz. P. Megger.

Czas rozpocząć już zabawę

Raz – Dwa – Trzy

Nikt nie kwęka i nie płacze

Raz – Dwa – Trzy

Wszyscy ładnie dziś zatańczą

La – la – la,

I się pięknie przywitają

Dzień do – bry.

2. Zabawa muzyczno – ruchowa przy piosence „Nasze nogi roztańczone” sł. Muz. P. Megger – wspólny taniec z rodzicami.

3. Dzieci siedzą na dywanie, a nauczycielka zaczyna wymyślone przez siebie opowiadanie „Trzy kurki i pisanki”. N-lka przekazuje dzieciom polecenie, aby podczas słuchania opowiadania ułożyły sylwety pisanek według odpowiedniej kolejności usłyszanych z treści opowiadania kolorów. Dzieci słuchają i układają na swoim dywaniku papierowe pisanki.

Na podwórku mieszkały trzy kurki. Jedna brązowa, druga biała, a trzecia żółta. Wszystkie kurki zawsze chodziły zadowolone i uśmiechnięte. Zbliżały się święta Wielkanocne, z których każda kura zawsze była dumna. Wesole kurki oddawały zawsze kilka kolorowych jajek. Biała oddała 1 jajko, brązowa 1 jajko, żółta kurka tyle samo.

Zabawimy się z naszymi kolorowymi pisanekami w skojarzenia. Posłuchajcie i ułóżcie jajka w odpowiedniej kolejności.

- *Ten kolor ma słońce i niektóre kwiaty na łące (żółty)*
- *Taki ma kolor ma woda i niebo (niebieski)*
- *W tym kolorze jest trawa, liście i mech i sałata też taka jest (zielony)*

4. Zabawa plastyczna „Pisanki w koszyku” – przyklejanie na kartkę ułożonych wcześniej w odpowiedniej kolejności pisanek.

Z pomocą rodzica dzieci dorysowują kosz na pisanki, olejną kredką.

5. „Ozdoby wielkanocne: „Zając, Kurczak” – tworzenie ozdób wielkanocnych z papieru; z uwzględnieniem uzupełniania elementów na sylwecie zająca czy kurczaka zgodnie z przykładami podanymi na tablicy.

Scenariusz zajęć otwartych dla rodziców

Data: 08.12.2015 r.

Prowadząca: Teresa Soja

Grupa: 4, 5 latki

Temat: „Skąd się biorą choinki?”

Cele operacyjne: dziecko

- aktywnie wysłucha wiersza,
- wypowiada się na temat treści wiersza,
- ułoży historyjkę obrazkową wg kolejności zdarzeń,
- wskaże różnice pomiędzy drzewami iglastymi i nazywa je,
- zna tradycje związane ze Świątami Bożego Narodzenia- strojenie choinki, przygotowanie stroików na stół i innych ozdób,
- rozwija sprawność manualną i wyobraźnię podczas tworzenia stroika.

Środki dydaktyczne

- wiersz Marii Konopnickiej „Choinka w lesie”,
- ilustracje do wiersza dla każdego dziecka, żywe gałązki drzew iglastych (świerk, tuja, sosna),
- talerzyki tekturowe, plastelina, klej na gorąco, łańcuchy na choinkę, szyszki, małe bombki, świece, wstążeczki, gałązki pomalowane na biało, napisy: ŚWIERK, TUJA, SOSNA,
- choinka,
- płyta CD z kolędami,
- choinka z zielonego brystolu, bombki, kupony za wysiłek.

Metody: pedagogika zabawy, słowna, samodzielnych doświadczeń, elementy odmiennej metody nauki czytania I. Majchrzak,

Formy aktywności: literacka, językowa, muzyczna, przyrodnicza, plastyczna – konstrukcyjna.

Formy: praca z całą grupą, indywidualna

Literatura:

1. Zabawy Fundamentalne – Rusz ręka 2,
2. Przesuwanki – zgadywanki,
3. Wielcy i mali artyści – Colin Rose, Gordon Dryden, Katarzyna Lotkowska,
4. wiersz Marii Konopnickiej „Choinka w lesie”.

Przebieg:

1. Powitanie w parach: Mówimy cześć *klaszczemy w swoje dłonie*
i jak się masz/4 x *klaszczemy w dłonie kolegi/koleżanki*
raz, dwa, trzy *witamy się na misiaczka*
2. Rozwiązanie zagadki – wprowadzenie do tematu zajęć
Przyszła do nas z lasu
Teraz jest zielona,
Lecz gdy przyjdą święta,
Będzie wystrojona.
3. **Aktywne słuchanie wiersza „Choinka w lesie”** (gdy dzieci usłyszą słowo „choinkę” podnoszą kartkę z napisem), wspólne układanie historyjki obrazkowej według kolejności zdarzeń.
 - Kto zasiał choinkę?
 - Kto ogrzał choinkę?
 - Kto podlewał choinkę?
 - Kto wyhodował choinkę z ziarna?
 - Z czym wam się kojarzy choinka?
4. **Zabawy badawcze: oglądanie, dotykane i wąchanie gałązek z drzew iglastych.** Omawianie wyglądu różnych gałązek, nazywanie ich, wąchanie, dzielenie się swoimi spostrzeżeniami. Umieszczenie kartoników z nazwami poszczególnych drzew iglastych obok odpowiednich gałązek (napisy). Udzielenie odpowiedzi na pytania: Skąd się biorą choinki? Jakie choinki są najpiękniejsze? Które z drzew iglastych może być choinką? A, co można zrobić z małych gałązek?
5. **Praca plastyczno - konstrukcyjna „stroik świąteczny”** słuchanie kolęd podczas wykonywania pracy przy stoliku. Dzieci samodzielnie wybierają materiały na stroik – rodzice pomagają w konstrukcji stroika.

6. **Zabawa integracyjna: „Iskierka”**- posyłam Iskierkę w krąg, niech powróci do moich rąk (dzieci ustawione w kole, po kolei ściskają sobie rączkę). „Iskierka” wróciła do mych rąk, więc życzę Wam Wesołych Świąt”.
7. **Ewaluacja zajęć:** Rozmowa z dziećmi na temat zajęć, co się dzieciom podobało, a co nie – podawanie gwiazdki w kręgu. Jeśli zajęcia podobały się dzieciom naklejają na kontur choinki bombkę, a jeśli nie to pod choinką.

Scenariusz sytuacji edukacyjnej – zajęcie otwarte dla rodziców.

Data: 11.12.2015r.

Prowadząca: Małgorzata Starzyńska

Grupa wiekowa: 4-5 latki

Temat zajęcia: Projektowanie kartki świątecznej.

Cele operacyjne: dziecko:

- wypowie się na zadany temat,
- wspólnie z rodzicem ozdobi kartkę świąteczną, wybierze potrzebne materiały i przybory,
- posługuje się liczebnikami głównymi i porządkowymi,
- odczuwa radość świątecznego oczekiwania.

Metody:

- oparte na słowie: rozmowa, odpowiedzi na pytania,
- oparte na działaniu praktycznym: wykonanie pracy plastycznej, przeliczanie,
- metoda ewaluacji: samoocena

Przebieg zajęć:

1. Powitanie rymowanką:
Wszyscy pięknie się witamy (ukłon)
Do zabawy zapraszamy (gest „wołania”)
Do przodu krok,
Do tyłu krok,
Uścisk rąk (zawiązanie koła).

2. Wprowadzenie dobrego nastroju przez zaśpiewanie piosenki o Mikołaju.
3. Zabawa w skojarzenia:
Święta Bożego Narodzenia kojarzą mi się z ...
4. Święta to czas, kiedy składamy sobie życzenia. Powiedzcie, w jaki sposób można przekazać innym życzenia świąteczne - wypowiedzi dzieci na temat form składania życzeń:
 - forma elektroniczna
 - tradycyjne kartki świąteczne
 - samodzielne przygotowanie kartek świątecznych
5. Trening zadaniowy:
Ekspresja plastyczna – zadanie dla dzieci i rodziców.
Dzieci i rodzice ozdabiają kartki świąteczne, wykorzystując różne techniki plastyczne.
6. Podsumowanie:
Czy wszystkie kartki świąteczne są takie same?
A jakie są, czym się różnią?
Przeliczanie kartek świątecznych, podawanie ich numerów, posługiwanie się liczebnikami porządkowymi.
Następnie mieszają kartki świąteczne i układają wg poleceń nauczyciela:
 - Na pierwszej kartce jest choinka, na drugiej kolorowe bombki ...Dalej postępują jak poprzednio.

Ustalenie adresata, któremu można przesłać życzenia na wykonanych kartkach świątecznych (dzieci przebywające w szpitalu).

„Serduszko dobrych życzeń”. Zadanie dla dzieci „Określcie za pomocą barwy serduszka, jak byście się czuli dostając od innych dzieci kartkę świąteczną”.

LITERATURA

1. J. Garbula - Orzechowska, K. Kamińska „Liczę sam” 1994, WSiP M. Pisarski
„Matematyka dla naszych dzieci” 1992, Wydawnictwo "ECERI"
2. E. Gruszczyk – Kolczyńska „Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki” 1992, WSiP
3. I. Dudzińska i inni „Sto pomysłów zabaw i zajęć z Domowego Przedszkola” 1992, WSiP

4. Z. Bogdanowicz „Zabawy dydaktyczne dla przedszkoli” 1990, WSiP
5. E. Gruszczyk - Kolczyńska i inni „Jak nauczyć dzieci sztuki konstruowania gier” 1996, WSiP
6. E. Gruszczyk - Kolczyńska, E. Zielińska „Dziecięca matematyka” 1997, WSiP
7. R. Gibson „Co by tu dzisiaj zrobić?” Delta
8. E. Gruszczyk - Kolczyńska, E. Zielińska „Dziecięca matematyka. Program dla przedszkoli” 1999, WSiP
9. E. Gruszczyk – Kolczyńska „Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki” 1997, WSiP
10. Wspomaganie rozwoju umysłowego 3 - letnich i dzieci starszych (...) WSiP
11. Zestaw zabawek edukacyjnych do wspomagania rozwoju umysłowego WSiP
12. E. Gruszczyk - Kolczyńska „Dziecięca matematyka. Metodyka i scenariusze zajęć z 6 l. w przedszkolu” WSiP
13. S. Dorance „Zajęcia twórcze w przedszkolu” 1999, Cyklady
14. M. - L. Winninger „Zabawy matematyczne i logiczne w przedszkolu” 1999, Cyklady
15. A. - G. Patz, D. Patz „Każde dziecko to potrafi. Zabawki są wokół nas” Delta
16. D. Chauvel, V. Michel „Gry i zabawy w przedszkolu” 1999, Cyklady
17. D. Chauvel, V. Michel „Pierwsze doświadczenia naukowe przedszkolaka” 1999, Cyklady
18. D. Dziamska „Już w szkole. Papierowe składanki” 2002, Nowa Era
19. E. Gruszczyk - Kolczyńska, E. Zielińska „Wspomaganie rozwoju umysłowego 4 i 5 latków” 2004, WSiP
- 4 E. Gruszczyk - Kolczyńska, E. Zielińska „Wspomaganie rozwoju umysłowego i 5 latków (pakiet pomocy)” 2004, WSiP
20. M. Staniek „Papierowe czary + 2 płyty CD-DVD” 2007, METRIS
21. B. Bilewicz - Kuźnia, T. Parczewska „Entliczek pentliczek. Metoda projektów w edukacji małego dziecka” 2010, Nowa Era Barańska M. „Historyjki piosenkowo – obrazkowe” – 3,4 latki Harmonia
22. „Historyjki piosenkowo – obrazkowe” - CD Harmonia Barańska M. „Historyjki piosenkowo – obrazkowe”- 5, 6 latki Harmonia
23. „Historyjki piosenkowo – obrazkowe”- CD Harmonia
24. Komplet multimedialny „Zabawy Fundamentalne DVD” 2012, Transfer Learning
25. C. Rose i inni „Komplet Zabawy Fundamentalne” Transfer Learning Solutions
26. C. Rose i inni „ZF 2 Rusz ręką” - zeszyt nr 2 Transfer Learning Solutions

27. C. Rose & G. Dryden „ZF 2 Coś w ten deseń” nr 1 Transfer Learning Solutions
28. C. Rose & G. Dryden „ZF 2 Rusz ręką” - zeszyt nr 1 Transfer Learning Solutions
29. „ZF 2 Przesuwanki – zgadywanki” Transfer Learning Solutions
30. „ZF 2 Pół jabłuszka do fartuszka” nr1 2009 Transfer Learning Solutions
31. „ZF 2 Pół jabłuszka do fartuszka” nr2 2009 Transfer Learning Solutions
32. K. Lotkowska, Colin Rose - Zestaw gier i zabaw dla nauczycieli „Edukacja Fundamentalna w Przedszkolu”